

Έφαρμογή μιάς συγχρόνου ποιμαντικής δια των πληροσάη η Έκκλησία τούς νέους και τούς ανθρώπους με προβλήματα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΙΛΙΟΥ κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ

Έπαναδραστηριοποίησις τής Ένορίας. Οι κληρικοί δέν θά συμπεριφέρονται ώς δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά θά κάνουν ποιμαντική και την ώραν του Ευαγγελίου, αλλά και του Τρισαγίου. Οι νέοι άνθρωποι και οι νέοι Κληρικοί. Παρά τά προβλήματα και τά σκάνδαλα η Έκκλησία παραμένει η Έλπίδα. Δέν θέλει να έξουσιαζή, αλλά να διακονήση. Θά μεταβή εις τόν Αιλιώνα Αττικής δια να συναντήση τόν Αττικής και Μεγαρίδος κ. Νικόδημον, μετά τού όποιου είχαν επαφήν και πριν την άρσιν του επιτιμιόν τής άκωνωνησίας υπό τής Ιεραρχίας.

Ο νέος Μητροπολίτης Ίλιου, Πετροπόλεως και Αχαρών κ. Αθηνάγορας, εις έκτενή συνέντευξίν του εις τόν Εκκλησιαστικόν Πρακτικόν Είδωσον «amen», ανέπτυξε τά σγέδιά του δια μιά αποτελεσματική ποιμαντική τώσον εκ μέρους του όσον και εκ μέρους τών κληρικών τής Ι. Μητροπόλεως του. Εις τήν συνέντευξιν επισημαίνει μεταξύ άλλων τά στόχους του είναι:

1ον) Μέ επίτιμον τρόπον να άποκτήση την έμπιστοσύνην του πιστού. Προς τούτο θά περατήση εις τές όδους τών τριών Δόμων, ό όποιοι θά συγκροτούν την Ι. Μητρόπολιν του. Καί θα τού πράξή δια να γνωρισθώ με όλους τούς ανθρώπους των και τά προβλήματά των.

2ον) Η έπαναδραστηριοποίησις τής Ένορίας, η όποια εκτός τού άγιαστικού και μυστηριακού έργου της δύναται να σταθί άρωγός τού κοινωνικού συνόλου, τών ανθρώπων, οι όποιοι την συγκροτούν.

3ον) Οι Ιερείς να μή «λειτουργοΰν» τούς Ιερούς Ναούς ως δημόσιοι υπάλληλοι, και να μή διαβάθμωσι τήν ήντιον ήν κώνουν μιστρία, άν προσηγομίας δέν φροντισούν να στειρώσιν τούς πνευσιόντες ή τούς ανθρώπους, ό όποιοι ήζυγούν την τέλεσιν τών μυστηρίων.

4ον) Η έφαρμογή μιάς νέας ποιμαντικής υπό τών κληρικών δια να πληροσούν τούς νέους και να τούς βοηθήσουν. Τούτο προϋποθέτει την εκπαίδευσιν τών νεωτέρων, κυρίως κληρικών, εις τήν κηρυκτικόν και ποιμαντικόν έργον.

5ον) Είναι να άλλήξη η αντίληψη ότι ή διοικούσα Έκκλησία είναι προέκτασις τού Κράτους.

Ακολουθώσ τονίζε ότι δια μεταβή εις τόν Αιλιώνα Αττικής δια να συναντήση τόν Αττικής και Μεγαρίδος κ. Νικόδημον, όπως τού έπραττε και πολλά έτη πρό τής άρσεως τού επιτιμιόν τής άκωνωνησίας. Ένώ δια πραγματοποιήση έπισκεψιν και εις τόν Οίκ. Πατριαρχίου, διότι θεωρεί ότι τού Φανάρι έπιτελεί έν πολύ σημαντικόν ρόλον εις τήν Ένότητα τών Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Η συνέντευξις

Τό πλήρες κείμενον τής συνεντεύξεως τού νέου Μητροπολίτου Ίλιου, Πετροπόλεως και Αχαρών κ. Αθηνάγορου έχει ως ακολούθως:

—Νίκος Παπαγιάννης: **Σεβασμιώτατε πώς φαίνεται δύσκολη η αρχή μιάς νέας πορείας σε μιά νεοσυστατή Μητρόπολη;**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: Κάθε νέα Μητρόπολη έχει να αντιμετώπισει μιά σειρά από ζήτηματα. Και πρώτο αυτό τής έλλειψης υποδομών, κτηριακών εγκαταστάσεων για τίς βασικές λειτουργικές τής ανάγκης. Αυτό βέβαια μπορεί να άποδοθή, παρά τίς όποιες δυσκολίες, κάτι θετικό, γιατί δίνει τή δυνατότητα στον νέο Έπίσκοπο να υλοποιήσι τού όραμά του με κύριο στόχον την καλύτερη ποιμαντική μέριμνα τού ποιμνίου του. Γι αυτό άλλωστε δημιουργήθηκε ή νέα Μητρόπολη. Οπότε, πιστεύω, άποτελεί μιά μεγάλη ευκαιρία και για τόν Έπίσκοπο, αλλά και για τού ανθρώπινου δυναμική τής Μητροπόλεως.

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Για μένα είναι μιά πρόκληση ή νέα Μητρόπολη, στην όποια οι σεβασμιώτατοι Αρχιερείς δια τίς τρεις ψήφους του με εξέλεξαν. Δέν είναι μιά όμοιογενής Μητρόπολη. Έχει παραδοσιακές όστικές περιοχές, αλλά και περιοχές με διαφορετική χαρακτήρα. Οπότε θά χρειαστεί μιά πολλαπλή, θά τολμούσά να πώ, ποιμαντική προκειμένου να άναποκριθώ στις πνευματικές και γενικότερες ανάγκες τού πληθυσμού τής.**

Άποιαίνον οι πιστοί

—Ν.Π.: **Και αυτές οι ανάγκες συνδέονται και με τού γεγονός ότι επί μιά πενταετία τού ποιμνιο τής Μητροπόλεως αυτές στερούνται ποιμενάρχου...**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: Έχετε όκιο. Στερούται πνευματικού πατέρα παρά τού ότι ό Σεβασμιώτατος Τοποτηρητής κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες. Βέβαια περισσότερο τού εστιάζω στον διαφερετικό τρόπο, με τόν όποιο πρέπει να προσεγγίζεις τούς ανθρώπους, γιατί άλλο κήρυγμα ή άλλη πνευματική δραστηριότητα πρέπει να κάνεις στην Πετροπόλη και τού Ίλιου, περιοχές καθαρά όστικές, άλλως να απευθυνθείς στον κόσμο υπό Μενί-

Οι κληρικοί

—Ν.Π.: **Νά σάς διακόσω... Νά φανταστώ ότι όσείς δέν θά θέλετε να βλέπετε τούς ένοριους και Ί. Ναούς τής επαρχίας σας...**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Νόμιμος είναι υπέρφανος, και διαφορετικά να προσεγγίσεις τούς πιστούς στο Ζεφυρί, μιά περιοχή με μεγαλύτερες ανάγκες. Θέλω όμως να σάς πώ ότι είμαι καινούργιος στην επαρχία μου, άκόμα δέν την έχω κών επισκεφθεί και θέλω τόν χρόνο να την γνωρίσω, να γνωρίσω τούς ανθρώπους και τά προβλήματα, που τούς άπασχολούν.**

—Ν.Π.: **Οπότε, Σεβασμιώτατε, πρωταρχικός στόχος σας είναι ή οικοδόμησι μιάς νέας σχέσης συνεργασίας, με ουσιαστική ποιμαντική μέριμνα για τού πολυπρόσωπο ποιμνίό σας...**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Ός στόχο μου έχω την άμεση συνεργασία με την Τοπ Αυτοδιοίκηση και όλους τούς τοπικούς φορείς, γιατί πιστεύω ότι δέν μπορεί κάποιος να κάνει μόνος του κάτι χωρίς να έχει την στήριξη τού εύριπτου κοινωνικού συνόλου. Είναι κομβικό να υπάρχει μιά καλή συνεργασία άνάμεσα στην τοπική Έκκλησία και την Τοπ Αυτοδιοίκηση. Αυτό τού έμαθα πολύ καλά κατά τή διακονία μου στη Μητρόπολη Θηρών και Λεβαδείας και από τόν ίδιο τόν Αρχιεπίσκοπο, κοντά στον όποιο έζησα όλα αυτά τά χρόνια.**

—Ν.Π.: **Αυτή ή διακονία τώσον στην επαρχιακή Μητρόπολη Θηρών και Λεβαδείας όσο και στην άστική Αρχιεπισκοπή Αθηνών άποτελεί έφόδιο για την νέα σας διακονία, πού ξεκινάτε στην νεοσυστατή Μητρόπολη Ίλιου;**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Έξερτε κύριε Παπαχρόστον στην επαρχιακή Μητρόπολη ήσουν εύκολα αναγνωρίσιμος. Οι άνθρωποι σε πλησίαζαν, βρισκόσουν σε μιά συνεχή επικοινωνία μαζί τους. Ύπρχε μιά απόλυτη, κάτι τού ανεπαίτητου στη σχέση τού Ιερέα με τόν πιστό. Ό κόσμος σεβόταν και αγαπά τήν Έκκλησία. Ερχόμενος στην Αθήνα, μετά την εκλογή τού Αρχιεπισκόπου, μού δόθηκε ή δυνατότητα να καταλάβω τί σημαίνει τού αντίθετο και πόσος κόπος απαιτείται να κάνει άσθητή την παρουσία σου με τή έννοια τής ουσιαστικής προσφοράς στον συνάνθρωπό σου τής πνευματικής στήριξής του, σε μιά απόλυτη πόλη και μιά γκρίζα πολλές φορές καθημερινότητα.**

—Ν.Π.: **Οπότε εδω στην πόλη πρέπει να κερδίσεις με τού επίτιμον τρόπο την έμπιστοσύνη τού πιστού, τού κάθε ανθρώπου. Δέν αρκεί τού ράσο, πού φοράς, δέν αρκεί τού έποσκοπικό λειτούργημα. Εδω πρέπει να περπατήσεις, να βγεις στους δρόμους, να γνωρίσεις τούς ανθρώπους και να σε γνωρίσουν...**

Εις τές όδους

—Ν.Π.: **Αρά να υπόθεσουμε ότι δέν πρόκειται να είστε ό Έπίσκοπος τού Μητροπολιτικού Μεγάρου...**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Όχι δέν έχω καμιά τέτοια πρόθεση...**

—Ν.Π.: **Αλλά θά βγείτε να περπατήσετε, να γνωρίσετε τόν κόσμο τής επαρχίας σας...**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Θά βγω να περπατήσω. Είναι κάτι πού τού έζησα στην επαρχία και νομίζω ότι ό έντονο ρυθμίο τής πόλης δέν θα με έμπιστώσει. Και είμαι βέβαιος ότι δέν θα παραενθουσιώ τον άνθρωπο τής επαρχίας μου. Οι άνθρωποι στην Πετροπόλη, τού Ίλιου, τής Αχαρνών είναι άνθρωποι άπλοοι, με τούς όποιους θέλω να βρισκόμαστε, να λέμε μιά καλύτερα, να συναντιόμαστε στο δρόμο. Δέν θα περιμένω στο Έπισκοπείο, για να έρθουν να μιλήσουμε για τά προβλήματα τους. Θα βγω πρώτος έξω να γνωρίσω τόν χώρο και τόν κόσμο, πού καλούμαι να διακονήσω και τίς πραγματικές ανάγκες, πού έχει.**

—Ν.Π.: **Ό Αρχιεπίσκοπος στον ένθρονιστήριό λόγο τού είχε μιλήσει για έναζωσθένεμα τών ένθρονιών, πού άποτελούν τού μικρότερο κτήρη τής εκκλησιαστικής ζωής. Μιλώντας για τή δική σας επαρχία πώς θά μπορούσά να γίνει αυτό;**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Πέρα από την εκκλησιολογική άναγκαιότητα έπαναδραστηριοποίησις τής ένορίας, υπάρχουν και ουσιαστικές ανάγκες, διότι τώρα δέν ζούμε σε έναν κόσμο, πού de facto αναγνωρίζει τόν ρόλο τού Ιερέα και τόν ρόλο τής Έκκλησίας. Θά πρέπει να επανευαγγελίσουμε αυτόν τόν κόσμο. Επίσης να τού δώσουμε και πάλι όσα μπορούμε να πάρει από μιά έννοια. Έτσι πρέπει να βρούμε καινοπονητικούς τρόπους, με τούς όποιους μπορεί ή έννοια, πέρα από τού Αγιαστικό τού μυστηριακό έργο της, να δείξει ότι μπορεί να σταθεί άρωγός τού κοινωνικού συνόλου, τών ανθρώπων πού την συγκροτούν. Χρειάζεται και πάλι οι άνθρωποι να επανευαγγελισθούν ότι βρίσκονται σε μιά επικοινωνία με τόν Θεό, αλλά όχι μόνο στο πλαίσιο μιας στατικής κατάστασης συμμετοχής στα μυστήρια τής Έκκλησίας μας, αλλά και σε αυτό μιά έσωτερική και ουσιαστική επικοινωνία και σχέση με τόν Θεό. Από τήν άλλη πλευρά, από τά πρώτα χρόνια στον χώρο τής Εκκλησίας, παράλληλα με τίς πνευματικές ανάγκες, ικανοποιούντο και οι υλικές ανάγκες τού ποιμνίου στο μέρος τού δυνατό.**

Νομίστις 11 τού πρώτ σάν να είναι δημόσιος υπηρέσις, αλλά θά μπορεί ό πιστός να προσευχθεί, όποτε τού νιώθει ανάγκη...

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Καταλαβαίνω ότι δέν μπορεί ένας άνθρωπος να είναι από τού πρώτ μέχρι τού βράδυ στον Ί. Ναο, αλλά αν είναι δύο, τρεις εφημέριοι θά μπορούσά να μοιραστούν όχι μόνο την εβδομάδα τής εφημεριακή, αλλά και τίς ώρες πού θά βρίσκονται στον Ί. Ναο. Και βέβαια θά πρέπει να εξετασθεί ή δυνατότητα λαϊκών συνεργατών, πού θά μπορούσά να βοηθήσουν από έργο τών κληρικών. Είναι πολλά τά θέματα, όπως για παράδειγμα αυτό πού συμβαίνει στα νεκροταφεία. Ό Ιερέας συνήθως κάνει ένα τρισάγιο χωρίς να έχει καμιά επαφή με τούς οικείους τού κοιμημένου. Αυτό πρέπει να αλλάξω. Δέν είναι δυνατόν να μη άκούει τόν πόντο εκείνου, πού έχασε έναν άνθρωπο και να διαβάσει μηχανικά μιά προσευχή. Αυτός δέν είναι ό πραγματικός λόγος ύπαρξης τών τρισαγίων. Δέν είναι μόνο ή ιερατική ευχή, είναι και ή στήριξη, ή άνακούφιση τού πνευσιόντα γι αυτό άλλωστε και τά τρισάγια καθιερώθηκαν από την Έκκλησία. Η ένα άλλο παράδειγμα. Πάει ένας κληρικός να κάνει ένα ευχέλαιο σε ένα σπιτι. Θά τού κάνει και θά φύγει. Δέν θά ρωτήσει για τόν λόγο, πού ή οικογένεια τού ζήτησε; Δέν είναι στις ποιμαντικές τού υπηρέσεις να γνωρίζεις; Όλα αυτά βέβαια απαιτούν μιά νέα διαφορετική εκπαίδευση...**

Σύγχρονος ποιμαντική

—Ν.Π.: **Σεβασμιώτατε, τού ζήτημα τής έπιστροφής τών νέων στην Έκκλησία και πού συγκεκριμένα στον Ί. Ναο φαίνεται να άπασχολεί πολλούς. Και φαίνεται να έχει βάλει, άν δούμε ότι συνήθως στον Ί. Ναο συγκεκριμένον πιστοί μεγαλύτερης ηλικίας...**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Αυτό είναι αλήθεια. Κοιτάξτε όσο διακονούσα στην επαρχία υπήρχε μιά περισσότερο άμεση σχέση με τούς νέους, όπως υπήρχε γενικότερα μιά περισσότερο άμεση σχέση με όλους τούς πιστούς. Σε αυτά τά δύο χρόνια, πού υπηρέτησα στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών, διαπίστωσα, και παρά τά βάλω λόγια για την σχέση τών νέων με την Έκκλησία, ότι περιπατώντας στο δρόμο οι νέοι με χαιρετούσαν, εκφράζοντας με τόν τρόπο αυτό τόν σεβασμό τους στον Ιερέα. Και βέβαια δέν πιστεύω ότι αυτοί οι νέοι άνθρωποι είχαν κάποια στενή σχέση με τήν Έκκλησία, αλλά θεωρούσαν σημαντικό ότι έχουμ μιά καλή διασπορά προς τούς λειτουργούς της. Κατά συνέπεια τού πρόβλημα είναι δικό μας. Αποφύγετε να αντιμετώπισουμε τούς νέους πρόσωπο με πρόσωπο. Είτε γιατί δέν ξέρουμε πώς να άναποκριθώσ στις ερωτήσεις και τούς προβληματισμούς τους είτε γιατί επλήθυνε μιά ποιμαντική περισσότερο θεωρητική, μιά ποιμαντική τής «ωχρή» δηλαδή να άκούει ό άνθρωπο μόνο χωρίς να τούς δίνουμε τή δυνατότητα να άναζητούν...**

—Ν.Π.: **Έχει γίνει όμως ή άνάλογη ποιμαντική τούς κληρικούς; Έχουν προετοιμασεί να άπαντήσουν στις ερωτήσεις και τούς προβληματισμούς τών νέων;**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Στην Αρχιεπισκοπή, πού διακονούσα μέχρι πρόσφατα, ξεκίνησα μιά σοβαρή προσπάθεια μέσω τού Ίδρυματος Έπιμόρφωσης Κληρικών, πού δημιουργήθηκε. Έχω σκοπό, λοιπόν, να ζητήσω από τόν Μακαριώτατο, πού πιστεύω πως δέν θα τού άρνηθεί, κάποιοι κληρικοί τής Μητροπόλεως Ίλιου να εκπαιδευτούν πάνω σ αυτά τά θέματα και σε κηρυκτικό και γενικότερα σε ποιμαντικό επίπεδο. Και θά εργαστούμε σ αυτή την κατεύθυνση κυρίως με τούς νεωτέρους κληρικούς, ό όποιοι πρώτοι οι ίδιοι θά πρέπει να έχουμ τή άπανησίση, ώστε να βοηθήσουν τούς νέους και να άπαντήσουν στις ερωτήσεις τους. Τού θέμα είναι όλα αυτά να μιά άσπασχολήσουν πρώτα έμάς τούς ίδιους, να μιά προβληματισθούν, να άναζητήσουμε τίς άπανησίσεις, τίς λύσεις και τότε θά είμαστε έτοιμοι να δώσουμε άπανησίση και στους νέους, πού περιμένουν να άκούσουν την θέση τής Έκκλησίας, να δούν την ποιμαντική μέριμνα τής τού ενδιαφέρον τής...**

—Ν.Π.: **Τι λέτε σε όλους αυτούς, πού θεωρούν ότι η Έκκλησία υπάρχει μόνο για την τέλεση μυστηρίων και ιεραποιών, όπως γάμοι, βαπτίσεις και μνημόσυνα; Μήπως είναι τού άποτέλεσμα τής περιωριστοποίησης, από όλους μας, τής Έκκλησίας από τή ζωή μας;**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Όπως τού είπατε όλοι μας την έχουμε περιωριστοποιήσει, με κάποιο τρόπο άκόμη και οι κληρικοί, γιατί είμεσι οι ίδιοι άποεχθήκαμε τόν ρόλο να διαβάσουμε μερικές ευχές χωρίς να μπαίνουμε στην ουσία τών πραγμάτων είτε γιατί δέν έχουμε τίς γνώσεις, είτε γιατί δέν θέλουμε να τού κάνουμε, γιατί γάμου την δική μας ασφάλεια, την βολή μας. Και έτσι με αυτό τόν τρόπο συμμετέχουμε και είμεσι οι κληρικοί σε αυτό, πού είναι διάχυτο στην άτμόσφαιρα ότι υπάρχουν μόνο για τούς γάμους και τίς κηδείες και άπόψις είμαστε ένα μέρος τού συστήματος, ένα άκόμα Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, πού μαζί με άλλα Νομικά Πρόσωπα συμβάλλουμε στην όργανώσιση και λειτουργία τής κοινωνίας. Πρέπει λοιπόν να αλλάξουμε σκέψη, γιατί τού**

μήνυμα τού Ευαγγελίου απευθύνεται σε όλους τούς ανθρώπους και σε εκείνους, πού είναι μέσα στην Έκκλησία και σε εκείνους, πού είναι εκτός. Και για να τού πετύχουμε αυτό πρέπει οι κληρικοί να εκπαιδευτούμε, να υιοθετήσουμε νέες ποιμαντικές μεθόδους, πού να άπαντούν στις ανάγκες τής σύγχρονης εποχής. Και δέν θα κερδίσουμε με τήν πειθώ μας, αλλά με τήν αλήθεια τού Χριστιανικού μηνύματος.

—Ν.Π.: **Μήπως βλέπουμε τήν Έκκλησία από σαν ένα διοικητικό μηχανισμό, πού πρόκειται τού Κράτους και έχουμ ξεκινήσει ότι Έκκλησία είναι έμας;**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Αυτό είναι αλήθεια, γιατί όταν αναφερόμαστε, άκόμη και οι κληρικοί, στην Έκκλησία άναφερόμαστε στην διοικούσα Έκκλησία. Αυτό πού θά μπορούσε να αλλάξει τόν προσεγγιστή αυτή τόν είναι μόνον, άν δούμε την Έκκλησία στις πραγματικές τίς διαστάσεις, ότι δηλαδή την συγκροτούσ όλοι μαζί. Έκκλησία είμαστε όλοι και όλοι έπιτελούμε ένα διακονήμα. Όρα τού άποτέλεσμα τής Έκκλησίας. Δέν υπάρχει Έκκλησία τών Ιεραρχών, Έκκλησία τών Ιερέων και Έκκλησία τών πιστών. Και όπως είπε ό Αρχιεπίσκοπος οι Ιερείς δέν είναι άντιπροσώπου τού Θεού στους ανθρώπους, αλλά τών ανθρώπων στον Θεό. Οπότε πρέπει να αλλάξει αυτή ή αντίληψη και να βρούμε ξανά τήν αληθινή ταυτότητά μας. Όλοι είμαστε μέλη τής Έκκλησίας και ό κάθε ένας έχει τού διακονήμα τού.**

—Ν.Π.: **Σήμερα υπάρχει μιά κρίση αξιών, μιά πνευματική κρίση, άμφισβητούνται θεομικοί και οι εκπρόσωποι τους. Άνάμεσα σε αυτούς κάποιος άμφισβητούν την διοικούσα Έκκλησία και τούς λειτουργούς της;**

—Μητροπολίτης Ίλιου Αθηνάγορας: **Κοιτάξτε, οι κληρικοί είμαστε ένα κομμάτι τής κοινωνίας και τών προβλημάτων της. Μπορεί να έχουμ μιά διαφορετική πορεία, αλλά δέν είμαστε έξω ή πάνω από τήν κοινωνία. Θά πρέπει λοιπόν να μιά προβληματισθεί ότι ή κοινωνία διερχεται μιά κρίση, ότι άμφισβητούνται θεομικοί, να άναζητήσουμε τά αίτια και να βρούμε τρόπους να άποκαταστήσουμε αυτή την σχέση και την έμπιστοσύνη με τόν κάθε άνθρωπο. Γιατί νομίζω πως παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά όσα προβλήματα ή τά σκάνδαλα, πού παρουσιάζονται και στον εκκλησιαστικό χώρο, η Έκκλησία, αυτό πού είμαστε όλοι μας, δέν παύει να είναι μιά μεγάλη έλπίδα. Και όσθς θυμίζω αυτό, πού σάς είπα νεωτερα για τά παιδιά αυτά, πού ένδεχομένως να μη έχουμ πείσι πώς παρά τά**